

शास्त्रिय पारयाः || VP. 113. आवणीय०, क्रम०, पद०, शास्त्रा० adj. = आवणीयपारयाग u. s. w. KĀRAṄAVĀJĀ in Ind. St. 3,251.259. — Vgl. श०, ह्र०, निष्पार, सु०.

पारक f. पारकी गाना गैरादि zu P. 4,1,41. 1) nom. ag. (von 2. पर) viell. *hinüberschaffend, errettend* im N. pr. उद्धपारक. — 2) m. pl. N. pr. eines Volkes R. 4,40,29.

पारकाङ्गि० s. u. परिकाङ्गि०.

पारकाम (पार + काम) adj. *an's andere Ufer zu gelangen wünschend: पथा मेरावती नावं पारकामाः समारोहेयुः* AIT. BR. 6,21.

पारकुलीन adj. = पारकुले साधुः गाना प्रतिज्ञानादि zu P. 4,4,99.

पारक्य adj. (f. श्रा०) = परकीय *einem Andern gehörig, fremd* (Gegens. स्व०) धर्म M. 10,97. धन MBH. 3, 3994. 12, 12453. 13, 3342. 6655. 14, 2789. HARIV. 9646. R. GORR. 2,117,10. BHĀG. P. 4,8,48. 4,7,53. 6,10, 10. 7,7,48. MĀRK. P. 13, 37. 37, 37. 43, 58. °प्रवेशवाराण्य *feindlich* KULL. zu M. 7,190. m. Feind HIT. 109,6. Nach ÇKD. n. *eine für die andere Welt nutzenbringende Handlung, mit folg. Beleg aus MĀRK. P.: पदेन तस्य पारक्यं कुर्यात्संचयमात्मवान्। अर्थेन चात्मभरणं नित्यनैमित्तिं तथा॥* Ist auch hier adj. *für Andere bestimmt, Andern dienend.* Die gedr. Ausg. (34,11) liest पदेनार्थस्य पारक्यं कु०.

पारग (पार + 1. ग) adj. f. श्रा० P. 3,2,48. *an's jenseitige Ufer gehend, hinübersetzend, hinüberschiffend* ÇABDAM. im ÇKD. पाच्चाली पाण्डुप्रत्राणां नैरेषा पारगभवत् MBH. 2,2418. उद्दिष्टम्भुदा सूतो नावं लब्धेव पारगः *der die Absicht hat überzusetzen* 4,451. 14, 2038. R. 2, 59, 29. Uneig. der an's Ende von Etwas gelangt, der Etwas durchführt, vollständig mit Etwas vertraut; die Ergänzung im gen., loc. oder im comp. vorangehend: मम पश्यस्य तु एnde führend R. 1,42,4. प्रतिज्ञा० sein Versprechen durchführend, sein Wort haltend R. GORR. 2,127,15. 3,53,8. वेदानाम् *vollkommen vertraut mit* MBH. 1,2314. सर्वधर्माणाम् 3,15954. सर्वशस्त्रस्य 6, 5757. धनुर्वेदस्य HARIV. 87. गदायुद्धे इसियुद्धे च MBH. 1,5581. 7, 264. सर्वविद्यासु 6, 4554. R. GORR. 1,79,21. धनुषि HARIV. 4137. वेद० M. 2,148. 3, 130. 136. 145 u. s. w. JĀGN. 1, 111. MBH. 3, 2575. 5, 3796. वेदवेदाङ्ग० 1, 1013. 3, 2481. R. 4,7,1. 11,5. सर्वशस्त्रस्य० MBH. 4, 1427. 14, 600. HARIV. 4138. R. 4,5,20. 6,4,25 (wo स चात्मक० zu lesen ist). VARĀH. BHĀ. S. 2, e. Ind. St. 3,259,1 v. u. BHĀG. P. 4, 1, 68. PAṄKĀT. 153, 4. ohne Ergänzung gründlich gelehrt: वद्युचा॒ पारगोत्तमा॑: Einl. zum RV. PRĀT. bei Roth, Zur Lit. u. Gesch. d. V. 60. Als n. abstr.: प्रतिज्ञानां च पारगैः *das Halten des Versprechens* HARIV. 11863; es ist wohl पारगैः zu lesen.

पारगत (पार + गति०) 1) adj. *an's jenseitige Ufer gelangt, glücklich hinübergelangt* Spr. 397. — 2) m. bei den Āgina ein Arhant H. 24.

पारगति (पार + गति०) f. *das Durchlesen, Durchstudiren* H. an. 4,84. MED. q. 103.

पारगमन (पार + गा०) n. *das Gelangen an's jenseitige Ufer, das Hinübersetzen über: समुद्रं* R. 5,70,18.

पारगमिन् (पार + गा०) adj. = पारग MBH. 13, 2127.

पारग्रामिक (von पार + ग्राम) adj. f. *feindlich* WILS. पावदरि॒ पारग्रामिकं विद्यमाचिकीर्षति *während der Feind sich zu Feindseligkeiten rüstet* DAṄAK. in BENF. Chr. 200,24.

पारस्यर (पार + चर) adj. *der an's jenseitige Ufer gelangt, hinübergelangend* BHĀG. P. 7, 9,44.

पार्श्व० UNĀDIS. 1,135. (nom. °रण्) Gold UGGÉVAL.

पारज्ञानिक (von पार + ज्ञाया०) adj. subst. *der zu eines Andern Weibe geht, Ehebrecher* MBH. 12, 2512.

पारटीट m. Stein, Fels TRIK. 2,3,5. — Vgl. पारारूप०.

पारणी Verz. d. B. H. No. 903 (XXI).

1. पारण (vom caus. von 2. पर) 1) adj. *hinüberschaffend, errettend: तारणो* (lies तारणो) पारणं चैव तदत्तम् HARIV. 7941. — 2) n. a) *das zu Ende führen, Vollbringen, Erfüllen: प्रतिज्ञायः पारणम्* MBH. 7,2907. प्रतिज्ञा० 2834. ब्रत० *das Beschliessen des Gelübdes der Fasten, Fastenbrechen, der erste Genuss von Speise nach vorangegangenen Fasten, breakfast, déjeuner, Frühmahl* RAGH. 2, 70. KATHĀS. 19, 12. ब्रजात्सवै विद्युत्रूतपारणानि 21, 146. चकार० °णम् 42, 60. 43, 147. RĀGA-TAR. 3, 280. घ्रमसा केवलेनाय करिष्ये °णम् BHĀG. P. 9,4,40. ohne ब्रत dass. 35. 38. 39. स प्रबुद्धः कृतपारणः KATHĀS. 23, 44. 33, 108. 36, 19. 37, 93. 95. चक्रै तयुक्तः प्रातर्वन्येन पारणम् 42, 121. f. पारणाद् dass. PRAB. 54, 2. श्रपाचितोपास्यतम्भु केवलम् — ब्रह्मवृत्तस्याः किल पारणाविधिः KUMĀRAS. 3, 22. RAGB. 2, 55. शोणितं० *ein Frühmahl in Blut* 39. — b) *das Durchlesen, Lesen, Studiren* (vgl. पारणाया०): °कर्मन् die Handlung des Lesens RV. PRĀT. 11, 37. MBH. 18, 212. 234. 236. 238 (= HARIV. 16140. 16164. 16166. 16168). विद्यानाम् 3, 13784. 12, 8583. चतुर्पारणमेतेषाम् Ind. St. 3,253,5. पारणा 4. — c) *der vollständige Text* Ind. St. 3,253, 21. 236,7. — Vgl. सु०.

2. पारण m. Wolke ÇABDAM. im ÇKD.

पारणी m. patron. गाना तौत्यत्यादि zu P. 2,4,61.

पारणिक s. महा०.

पारणीय (vom caus. von 2. पर) adj. *zu dessen Ende man gelangen kann, mit dem oder womit man fertig werden kann, zu überwinden, zu vollbringen* MBH. 5,758. श० 3,1931 = 5,2104. 4712. BHĀG. P. 8,17, 16. कोदाठ 9,10,9. यते कृतं कर्म न पारणीये तत्कर्म कर्तुं सम नास्ति शक्तिः MBH. 4,2146. कर्माण्यमपारणीयम् 3,10266. श्रपतेर्कृते ईर्ये — श्रपारणीये 7,433. तपस् BHĀG. P. 9,6,45.

1. पारत (von परतस्) adj. P. 4,2,104, VĀRTT. 2, Sch. Hierher gehört viell. पारत als N. eines Landes oder Volkes VARĀH. BHĀ. S. 10, 5. 7. 13, 9. 14, 21. 16, 4. 13. 22. Vgl. पारतक, पारद.

2. पारत m. = पारद Quecksilber H. 1050. KATHĀS. 37,232. — तं ते पारतं MBH. 1, 1838 verdrückt für तं तपोरतं.

पारतक m. pl. N. pr. eines Volkes, v. l. für पारसीक VP. 194, N. 149. पारतत्वं RĀGA-TAR. 2,93 fehlerhaft für °तत्व्यं.

पारतत्विक (von परतत्वं) adj. *fremden Lehrbüchern angehörig: आत्मतत्वेषु यवाक्तं न कुर्यात्पारतत्विकम्* GĀVĀSAṂGR. 2,99.

पारतत्व्य (von 2. परतत्वं) n. *Abhängigkeit* HALĀS. 3,65. MBH. 5,1725. KAP. 1,18. RĀGA-TAR. 6,59. BHĀG. P. 3,26,7. 6,9,34. KULL. zu M. 8,416. Schol. bei WILSON, SĀMKHAJAK. S. 6.

पारतस् (von पार) adv. *jenseits:* सृरैषैरिन्द्रं पारतः। श्राणा चित्ररथवधीः RV. 4,30,18.

पारत्रिक (von परत्र) adj. *zum Jenseits in Beziehung stehend, für's*